

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร โรงเรียนบ้านเมืองนะ
อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางจันจิรา โนคำ

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ชูชีพ พุทฺธประเสริฐ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อาจารย์ ดร. สุวรรณ หมั่นตาบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร พร้อมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตร โรงเรียนบ้านเมืองนะ ประชากรผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนจำนวน 2 คน ครูจำนวน 30 คน ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน 1 คน ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 คน ผู้บริหารดีเด่นในด้านวิชาการ จำนวน 3 คน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 40 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและความถี่

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้ ในภาพรวมประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร โรงเรียนบ้านเมืองนะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีความเหมาะสมและคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในด้านการวางแผนหลักสูตรพบว่ามีความเหมาะสมและคุณภาพอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลหลักสูตร และการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมและคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาด้านการวางแผนหลักสูตรพบว่า หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงและมีการโยกย้ายของบุคลากรบ่อยจึงทำให้หลักสูตรขาดความต่อเนื่อง หลักสูตรไม่แล้วเสร็จ ไม่สมบูรณ์และไม่สำเร็จตามเป้าหมาย แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ คือ โรงเรียนควรสร้างจัดฝึกอบรมเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้บริหารคณะครู มีความเข้าใจตรงกัน เรื่องหลักสูตร ครูทุกคนควรมีเอกสารหลักสูตรในชั้นเรียน ควรมีการวางแผนบริหารหลักสูตรเชิงระบบ (PDCA) และกำกับโครงการกิจกรรมให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ ด้านการนำหลักสูตรไปใช้พบว่า หลักสูตรที่จัดทำขึ้นกับเวลาที่สอนไม่สอดคล้องกัน มีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัด

การเรียนรู้แต่ไม่ได้มีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพคือ
ควรสร้างวัฒนธรรมองค์กรเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ สร้างกระบวนการ KM ผู้เรียนต้องได้รับ
การสอนซ่อมเสริมอย่างจริงจังและวางเงื่อนไขให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
ให้เกิดความเข้าใจงานพัฒนาหลักสูตรและการสอนของโรงเรียน ส่วนด้านการประเมินหลักสูตร
พบว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้น ไม่มีคณะกรรมการในการประเมินการจัดทำหลักสูตรและขาดความ
ต่อเนื่องรวมถึงไม่ได้นำผลการประเมินมาวิเคราะห์วางแผน การวางแผนการประเมินหลักสูตร
ยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่องเครื่องมือและเทคนิคการรายงานข้อมูลไม่หลากหลาย ไม่ครอบคลุม
แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพคือ ควรมีการประเมินหลักสูตรโดยผ่านคณะกรรมการการประเมิน
หลักสูตร และมีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริงเพื่อจะได้นำผลไปปรับปรุงพัฒนา
หลักสูตร ส่วนด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร พบว่า ไม่ได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนา
หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ขาดการปรับปรุงพัฒนาให้เป็นปัจจุบัน แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพ คือ
ควรมีการประเมินหลักสูตรให้ครบทั้งเอกสารหลักสูตร การจัดการเรียนของครู พฤติกรรมการเรียน
และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้ปกครอง และเมื่อสิ้นปีการศึกษา ควรมีการนิเทศ
ผลการดำเนินการและควรมีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อทราบแนวทางในการบริหาร
หลักสูตรในครั้งต่อไป

Independent Study Title Curriculum Management Efficiency of Bann Muangna School, Chiang Dao District, Chiang Mai Province

Author Mrs. Janjira Nokham

Degree Master of Education (Educational Administration)

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Choocheep Puthaprasert Advisor

Lect. Dr. Suwan Muentabutra Co-advisor

ABSTRACT

This study is aimed to study curriculum management efficiency including its problems and suggestions in improving curriculum management efficiency of Bann Muangna School.

The respondents in this study are 2 school administrators, 30 teachers, 1 outside expert in curriculum development and teaching, 3 administrators who have been awarded an academic excellence, and 3 educational supervisors, totaling 40 persons. Tools used in collecting data are questionnaire and a structural interview form. The data gained will be analyzed by using mean, standard deviation and frequency.

The result of study can be summarized as follows. In an overall image, curriculum management efficiency of Bann Muangna School, Chiang Dao District, Chiang Mai Province, has medium level of suitability and quality. When taking into an account of curriculum planning, it found that suitability and quality were in high level. As for complementation of curriculum, curriculum assessment and adjustment and improvement of curriculum are in medium level. In an aspect of problems in planning curriculum, it found that the curriculum had frequent changes and personnel were often transferred so that the curriculum lacks of consistency and completeness according to the objectives. The method to improve efficiency is that the school should arrange a training in order to enhance knowledge and understanding among a group of administrators and teachers, as they would have a correct and identical understanding towards

the curriculum. Every teacher should have document regarding the curriculum. PCDA system should be applied. Furthermore, activities in the project should be closely supervised in order that they can be carried out according to the designated plan. In an aspect of curriculum application, it found that the conducted curriculum and learning schedule are unmatched.

The conducted curriculum was used in learning arrangement but it was not used in an actual field of learning. The method to improve efficiency is that organizational culture should be created to be like a learning social establishing KM process. Learners must receive a make-up teaching in a serious manner and conditions must be laid for learners to improve themselves.

There should also be exchange of knowledge in improving understandings of curriculum and teaching of the school. In light of curriculum assessment, it found that the conducted curriculum had no attending committees who shall consistently assess the curriculum conduct and the assessment's results were not brought for analysis. Furthermore, the planning was unsystematic and inconsistent. Tools and techniques of reporting the data were innumerable and uncovered.

The method to improve efficiency is that the curriculum should be assessed by curriculum assessment committee and the curriculum should be actually used as the result can be improved.

In an aspect of curriculum adjustment and improvement, it found that none of consistent adjustment and improvement has been conducted to be up-to-dated. The method to improve efficiency is that there should be well-rounded curriculum assessment regardless of curriculum documents, teaching arrangement of teachers, learning behaviors and assessment of satisfaction of learners and guardians. Upon the end of each academic year, there should be supervision of the operation result and consistent adjustment and improvement should be done, in order to find out further guidance of curriculum administration.